

Đấu tranh phản bác luận điệu xuyên tạc nguyên tắc tự phê bình và phê bình trong Đảng

Combating and refuting distorted arguments against the principle of self-criticism and criticism within the Party

ThS. ĐINH THỊ DUYÊN

Học viện Thanh thiếu niên Việt Nam; Email: dinhduyenvtn@gmail.com

Ngày nhận bài: 18/5/2026

Ngày phản biện: 30/5/2026

Ngày chấp nhận đăng: 20/6/2026

Chủ đề của bài viết thuộc lĩnh vực: Lý luận chính trị.

Tóm tắt: Tự phê bình và phê bình là một trong những nguyên tắc quan trọng trong tổ chức, sinh hoạt của Đảng, đảm bảo tổ chức đảng và đội ngũ đảng viên ngày càng phát triển trong sạch, vững mạnh. Bài viết khẳng định vai trò quan trọng của nguyên tắc tự phê bình và phê bình, nhận diện các luận điệu xuyên tạc của các thế lực thù địch nhằm phủ nhận, bóp méo ý nghĩa của nguyên tắc này. Từ đó, bài viết đề xuất một số giải pháp nhằm nâng cao hiệu quả công tác đấu tranh phản bác những luận điệu xuyên tạc của các thế lực thù địch, phản động nhằm bảo vệ vững chắc nguyên tắc quan trọng này của Đảng.

Từ khóa: tự phê bình và phê bình; phản bác; luận điệu xuyên tạc.

Abstract: Self-criticism and criticism constitute one of the fundamental principles governing the organization and activities of the Party, ensuring that Party organizations and Party members continue to develop in a clean and strong manner. The article affirms the significance of this principle and identifies the distorted arguments propagated by hostile forces to deny and misrepresent its meaning. On that basis, the article proposes several solutions to enhance the effectiveness of combating and refuting such distorted arguments advanced by hostile and reactionary forces, thereby firmly safeguarding this important principle of the Party.

Keywords: self-criticism and criticism; refutation; distorted arguments.

1. Đặt vấn đề

Đảng Cộng sản Việt Nam là đội tiên phong của giai cấp công nhân, nhân dân lao động và toàn dân tộc, nhân tố quan trọng hàng đầu quyết định thắng lợi của cách mạng Việt Nam. Dưới sự lãnh đạo của Đảng Cộng sản Việt Nam trong suốt 96 năm qua, trải qua quá trình phấn đấu kiên trì, bền bỉ đất nước ta đã đạt được những thành tựu vô cùng to lớn. Như lời phát biểu tại phiên khai mạc Đại hội Đảng toàn quốc lần thứ XIII của Đảng sáng ngày 26/01/2021 của cố Tổng Bí thư Nguyễn Phú Trọng: “Đất nước ta chưa bao giờ có được cơ đồ, tiềm lực, vị thế và uy tín quốc tế như ngày nay”. Chính vì vậy, các thế lực thù địch, phản động và những phần tử cơ hội chính trị ngày càng gia tăng các hoạt động tuyên truyền, xuyên tạc, chống phá Đảng. Một trong những thủ đoạn chống phá của chúng là xuyên tạc bản chất, vai trò của nguyên tắc tự phê bình và phê bình. Do đó,

đẩy mạnh nhận diện, đấu tranh phản bác những luận điệu xuyên tạc của chúng, bảo vệ vững chắc nguyên tắc tự phê bình và phê bình là nhiệm vụ cấp bách, thường xuyên của cấp ủy, tổ chức đảng, cả hệ thống chính trị.

2. Phương pháp nghiên cứu

Cách tiếp cận nghiên cứu: Bài viết được thực hiện theo cách tiếp cận nghiên cứu định tính nhằm phân tích giá trị, vai trò quan trọng của nguyên tắc tự phê bình và phê bình trong Đảng; đồng thời nhận diện, đánh giá và phản bác các quan điểm sai trái, xuyên tạc của các thế lực thù địch đối với nguyên tắc này trong bối cảnh hiện nay.

Phương pháp cụ thể: Để đạt được mục tiêu nghiên cứu, bài viết sử dụng kết hợp các phương pháp nghiên cứu cụ thể sau:

Phương pháp phân tích - tổng hợp tài liệu được thực hiện thông qua quá trình thu thập, phân tích và tổng hợp các văn kiện của Đảng, nghị quyết, chỉ thị, sách chuyên

khảo, bài báo khoa học, công trình nghiên cứu có liên quan đến nguyên tắc tự phê bình và phê bình; đồng thời khai thác các tài liệu phản ánh quan điểm sai trái, xuyên tạc để làm cơ sở nhận diện và phản bác.

Phương pháp so sánh nhằm đối chiếu giữa quan điểm chính thống của Đảng với các luận điệu sai trái, thù địch nhằm chỉ ra sự phiến diện, bóp méo, xuyên tạc về nội dung và ý nghĩa của nguyên tắc tự phê bình và phê bình. Thông qua đó, bài viết làm rõ bản chất khoa học, cách mạng và nhân văn của nguyên tắc này trong thực tiễn xây dựng Đảng hiện nay.

Đối tượng, phạm vi nghiên cứu: Bài viết nghiên cứu vai trò, tầm quan trọng của nguyên tắc tự phê bình và phê bình trong Đảng; đồng thời nghiên cứu các quan điểm, luận điệu xuyên tạc của các thế lực thù địch đối với nguyên tắc này trong giai đoạn hiện nay, đặc biệt từ khi Đảng đẩy mạnh công tác xây dựng, chỉnh đốn Đảng theo tinh thần các Nghị quyết Trung ương khóa XII và XIII, XIV.

Công cụ nghiên cứu: Nghiên cứu sử dụng các công cụ chủ yếu sau: Hệ thống văn kiện, nghị quyết, chỉ thị, kết luận của Đảng Cộng sản Việt Nam; Hệ thống các giáo trình, sách chuyên khảo và bài báo khoa học; Các nguồn dữ liệu từ báo điện tử, trang thông tin mạng, mạng xã hội.

3. Kết quả nghiên cứu và thảo luận

3.1. Vai trò của tự phê bình và phê bình đã được các nhà kinh điển của chủ nghĩa Mác - Lênin khẳng định, Chủ tịch Hồ Chí Minh và Đảng Cộng sản Việt Nam vận dụng hiệu quả trong quá trình lãnh đạo

Tự phê bình và phê bình là nguyên tắc có ý nghĩa sống còn đối với tất cả các vô sản nói chung và với Đảng Cộng sản Việt Nam nói riêng. Ngay từ những giai đoạn đầu tiên của tiến trình cách mạng đấu tranh giải phóng giai cấp vô sản khỏi áp bức, bóc lột, bất công, Ph.Ăngghen đã khẳng định: “Giai cấp vô sản, cũng như tất cả các đảng khác, sẽ học tập nhanh nhất qua những sai lầm bản thân, những sai lầm này không ai có thể tránh hoàn toàn cho họ được” (C.Mác - Ph.Ăngghen, 2025).

Kế thừa và phát triển xuất sắc hệ thống lý luận mà C.Mác và Ph.Ăngghen đặt nền móng, V.I.Lênin tiếp tục nhấn mạnh tầm quan trọng của việc thẳng thắn tự nhìn nhận, đối mặt với sai lầm, khuyết điểm của những người cộng sản, của một đảng cách mạng chân chính:

“Tất cả những đảng cách mạng đã bị tiêu vong cho tới nay, đều bị tiêu vong vì tự cao tự đại, vì không biết nhìn rõ cái gì tạo nên sức mạnh của mình, và vì sợ set

không dám nói lên những nhược điểm của mình. Còn chúng ta, chúng ta sẽ không bị tiêu vong, vì chúng ta không sợ nói lên những nhược điểm của chúng ta, và những nhược điểm đó, chúng ta sẽ học được cách khắc phục” (V.I.Lênin, 2025).

V.I.Lênin cũng kiên quyết khẳng định: “Không nghi ngờ gì cả, tự phê bình là một việc tuyệt đối cần thiết cho hết thảy mọi chính đảng sống và đầy sức sống” (V.I.Lênin, 2025). Có thể thấy các nhà kinh điển của chủ nghĩa Mác - Lênin từ rất sớm đã khẳng định tầm quan trọng của tự phê bình và phê bình đối với vận mệnh của một đảng cách mạng và V.I.Lênin chính là người đầu tiên đưa tự phê bình và phê bình trở thành một trong những nguyên tắc xây dựng và tổ chức chính đảng vô sản kiểu mới của giai cấp công nhân.

Kế thừa và vận dụng sáng tạo chủ nghĩa Mác - Lênin vào điều kiện thực tiễn Việt Nam, Chủ tịch Hồ Chí Minh và Đảng ta đã “rèn” tự phê bình và phê bình trở thành “vũ khí sắc bén” để xây dựng, chỉnh đốn, phát triển đảng, củng cố sự đoàn kết, thống nhất trong Đảng. Tiếp cận tự phê bình và phê bình dưới cái nhìn hết sức nhân văn và sâu sắc, đối với cá nhân, Chủ tịch Hồ Chí Minh khẳng định: “Người đời ai cũng có khuyết điểm. Có làm việc thì có sai lầm” (Hồ Chí Minh, 2025). Bởi lẽ, đảng viên cũng là con người, từ nhân dân mà trưởng thành, phát triển, cũng có điểm mạnh, điểm yếu, có sai lầm, vấp vấp. Nhưng sự khác biệt, tiến bộ của người đảng viên cộng sản ở chỗ: “Chúng ta không sợ có sai lầm và khuyết điểm, chỉ sợ không chịu cố gắng sửa chữa sai lầm và khuyết điểm” (Hồ Chí Minh, 2025). Do đó, Người căn dặn: Sau khi làm xong một công tác gì, hay sau mỗi ngày làm việc, cần phải tự mình kiểm điểm xem có chỗ nào nhầm lẫn, chỗ nào chưa đầy đủ, có được ưu điểm gì nên nhớ, được kinh nghiệm gì quý đáng ghi. Phải bỏ hẳn thái độ “xong việc rồi thì thôi”. Không chịu tự phê bình, tự chỉ trích thì không bao giờ tấn tới được (Hồ Chí Minh, 2023).

Đối với tổ chức Đảng, Người chỉ rõ: “Một Đảng mà giấu giếm khuyết điểm của mình là một Đảng hỏng. Một Đảng có gan thừa nhận khuyết điểm của mình, vạch rõ những cái đó, vì đâu mà có khuyết điểm đó, xét rõ hoàn cảnh sinh ra khuyết điểm đó, rồi tìm kiếm mọi cách để sửa chữa khuyết điểm đó. Như thế là một Đảng tiến bộ, mạnh dạn, chắc chắn, chân chính” (Hồ Chí Minh, 2023).

Như vậy, theo Người, để tự nhận thức, sửa chữa sai lầm, khuyết điểm, để tiến bộ, phát triển thì giải pháp hữu hiệu hơn tất thảy đó là từ tự thân Đảng, từ việc sử dụng

hiệu quả thứ “vũ khí sắc bén để làm cho đảng viên tiến bộ, làm cho Đảng ngày càng mạnh là tự phê bình và phê bình” (Hồ Chí Minh, 2025), “Trong Đảng thực hành dân chủ rộng rãi, thường xuyên và nghiêm chỉnh tự phê bình và phê bình là cách tốt nhất để củng cố và phát triển sự đoàn kết và thống nhất của Đảng” (Hồ Chí Minh, 2025).

Thực tế hơn 96 năm qua đã chứng minh, nhờ sự vận dụng sáng tạo, khéo léo nhưng cũng rất kiên quyết, ráo riết nguyên tắc tự phê bình và phê bình ở từng giai đoạn cách mạng mà Đảng Cộng sản Việt Nam ngày càng phát triển vững mạnh, khẳng định vững chắc vị thế là chính đảng duy nhất giữ vai trò lãnh đạo, đưa đất nước hội nhập ngày càng sâu rộng trong kỷ nguyên mới - kỷ nguyên vươn mình của dân tộc.

Trong gần một thế kỷ lãnh đạo dân tộc Việt Nam đấu tranh ngoan cường, đi từ thắng lợi này tới thắng lợi khác, không phải Đảng ta không mắc phải sai lầm. Khi xảy ra sai lầm, khuyết điểm, Đảng ta đều công khai, thẳng thắn thừa nhận và đề ra giải pháp để khắc phục, sửa chữa. Ví như trong quá trình thực hiện Cải cách ruộng đất ở miền Bắc từ năm 1953 đến 1956, đã có những sai lầm xảy ra nhưng Đảng không chối bỏ, bao biện, lấp liếm khuyết điểm. Trung ương Đảng khi đó đã thẳng thắn, công khai thừa nhận: “Đó là những sai lầm nghiêm trọng, phổ biến, kéo dài về nhiều mặt, những sai lầm về những vấn đề nguyên tắc, trái với chính sách của Đảng, trái với nguyên tắc và điều lệ của một đảng theo chủ nghĩa Mác - Lênin, trái với chế độ pháp luật của nhà nước dân chủ nhân dân”. (Đảng Cộng sản Việt Nam, 1999).

Đồng thời Trung ương Đảng cũng chỉ rõ nguyên nhân dẫn đến sai lầm, biện pháp sửa sai và xử lý nghiêm đối với những cá nhân trực tiếp để xảy ra sai lầm.

Trong công cuộc đổi mới toàn diện, công nghiệp hóa, hiện đại hóa đất nước, một bộ phận cán bộ, đảng viên suy thoái, giảm sút ý chí phấn đấu, rơi vào “tự diễn biến”, “tự chuyển hóa”, làm suy giảm uy tín của Đảng đối với quần chúng nhân dân. Trước thực trạng đó, Đảng ta đã thẳng thắn thừa nhận khuyết điểm, đưa hạn chế vào các văn kiện Đại hội, công khai rộng rãi, coi đó là nguy cơ đe dọa sự tồn vong của Đảng, của chế độ và chỉ rõ một trong những nguyên nhân chính dẫn đến khuyết điểm là do hạn chế trong thực hiện tự phê bình và phê bình. Văn kiện Đại hội XII chỉ rõ: “Việc thực hiện nguyên tắc tự phê bình và phê bình tuy đã có chuyển biến, nhưng chưa đáp ứng yêu cầu, vẫn là khâu yếu trong sinh hoạt Đảng; chưa trở thành nhiệm vụ thường xuyên của các cấp ủy, tổ chức Đảng và đảng

viên. Nguyên tắc tự phê bình và phê bình ở một số nơi bị buông lỏng trong thực hiện, chưa được quy định cụ thể để làm cơ sở cho công tác kiểm tra, giám sát” (Đảng Cộng sản Việt Nam, 2016).

Đến Đại hội XIII, Nghị quyết Đại hội đánh giá: “có nơi còn buông lỏng sinh hoạt đảng, chất lượng sinh hoạt chưa cao, sinh hoạt chỉ bộ ở nhiều nơi vẫn còn hình thức; tính chiến đấu trong tự phê bình và phê bình còn yếu” (Đảng Cộng sản Việt Nam, 2021). Do đó, liên tiếp Đại hội XI, XII và XIII, Đảng ta đều chọn Hội nghị Trung ương 4 để bàn bạc và ban hành Nghị quyết, Kết luận về công tác xây dựng, chỉnh đốn Đảng, chú trọng thực hiện nghiêm nguyên tắc tự phê bình và phê bình: Nghị quyết số 12 - NQ/TW ngày 16/01/2012 của Ban Chấp hành Trung ương về một số vấn đề cấp bách về xây dựng Đảng hiện nay; Nghị quyết số 04 - NQ/TW ngày 30/10/2016 của Ban Chấp hành Trung ương về tăng cường xây dựng, chỉnh đốn Đảng; ngăn chặn, đẩy lùi sự suy thoái về tư tưởng chính trị, đạo đức, lối sống, những biểu hiện “tự diễn biến”, “tự chuyển hóa” trong nội bộ”; Kết luận số 21 - KL/TW ngày 25/10/2021 của Ban Chấp hành Trung ương về đẩy mạnh xây dựng, chỉnh đốn Đảng và hệ thống chính trị; kiên quyết ngăn chặn, đẩy lùi, xử lý nghiêm cán bộ, đảng viên suy thoái về chính trị, đạo đức, lối sống, biểu hiện “tự diễn biến”, “tự chuyển hóa”. Đến Đại hội XIV, đất nước bước vào giai đoạn phát triển cao hơn, Đảng tiếp tục khẳng định quyết tâm xây dựng, chỉnh đốn Đảng và hệ thống chính trị trong sạch, vững mạnh toàn diện; xác định đây là một trong năm quan điểm chỉ đạo lớn, có ý nghĩa sống còn đối với sự tồn tại của Đảng, sự phát triển vững mạnh của đất nước trong kỷ nguyên mới - kỷ nguyên vươn mình của dân tộc.

Từ khi những quan điểm chỉ đạo, nghị quyết, kết luận trên được quán triệt và triển khai sâu rộng Đảng ta đã phát hiện và xử lý kỷ luật hàng vạn cán bộ, đảng viên, thậm chí có cả ủy viên Bộ Chính trị, những cán bộ cấp cao thuộc diện Trung ương quản lý với phương châm xử lý không khoan nhượng, không có “vùng cấm”, không có ngoại lệ. Điều này cho thấy Đảng không bao giờ che giấu khuyết điểm, hạn chế mà luôn công khai, thẳng thắn, dũng cảm nhìn vào hạn chế để tìm cách khắc phục, sửa chữa, thể hiện quyết tâm cao nhằm xây dựng bộ máy trong sạch, vững mạnh, củng cố niềm tin của nhân dân đối với sự lãnh đạo của Đảng, đối với con đường xã hội chủ nghĩa.

3.2. Những luận điệu xuyên tạc của các thế lực thù địch, phản động về tự phê bình và phê bình

Thời gian qua, các thế lực thù địch, phản động, các phần tử cơ hội, bất mãn chính trị trong và ngoài nước ngày càng gia tăng hoạt động chống phá, xuyên tạc nguyên tắc tự phê bình và phê bình nhằm mục đích phủ nhận vai trò lãnh đạo của Đảng, gây chia rẽ nội bộ và làm suy giảm lòng tin của nhân dân.

Chúng tận dụng triệt để những hạn chế, khuyết điểm mà Đảng đã công khai, thẳng thắn chỉ ra về thực trạng một bộ phận cán bộ, đảng viên của Đảng suy thoái, biến chất rơi vào “tự diễn biến”, “tự chuyển hóa”, không dám tự phê bình và phê bình hay thực hiện tự phê bình và phê bình qua loa, hình thức. Chúng vin vào đó để phủ nhận vai trò, tác dụng của tự phê bình và phê bình, thổi phồng khuyết điểm, xuyên tạc công tác tự phê bình và phê bình trong Đảng, cho rằng “tự phê bình và phê bình thời nay hết tác dụng”, “nguyên tắc này là sản phẩm lỗi thời của mô hình xã hội chủ nghĩa, không phù hợp xã hội hiện đại”. Chúng xuyên tạc: “tự phê bình và phê bình chỉ là cái quy định ngớ ngẩn trong nội bộ Đảng Cộng sản”, “một chiêu trò bịt mắt dân”... Đồng thời, ra sức rêu rao: tự phê bình và phê bình trong Đảng thực chất chỉ nhằm “thổi phồng ưu điểm”, “che giấu khuyết điểm”, cốt yếu để “tâng bốc”, “bợ đỡ” và “lấy lòng nhau” mà thôi, rằng không ai “vạch áo cho người xem lưng”, “việc tự phê bình thường mang tính ép buộc, cán bộ phải “nhận lỗi theo định hướng hơn là phản ánh đúng thực tế”.

Chúng dùng cái nhìn phiến diện, hẹp hòi để xuyên tạc, bôi nhọ, bóp méo bản chất của tự phê bình và phê bình, cho rằng tự phê bình và phê bình là “đấu đá nội bộ”, “trả thù cá nhân”, “bới lông tìm vết” chứ không phải để xây dựng Đảng. Chúng phê phán, xuyên tạc việc Đảng thực hiện kỷ luật cán bộ, là kết quả của “cuộc chiến phe nhóm”, “cuộc chiến quyền lực”, tự phê bình và phê bình chỉ là “công cụ để thanh trừng phe cánh”, “dù nói nhiều về tự phê bình, nhưng tham nhũng và sai phạm vẫn gia tăng, cho thấy cơ chế này không hiệu quả”... nhằm gây chia rẽ, kích động sự hoài nghi trong các tầng lớp nhân dân; gây mâu thuẫn trong nội bộ Đảng, làm cho Đảng viên hoang mang, không dám đấu tranh, không dám tự phê bình và phê bình ráo riết, triệt để dẫn đến tình trạng “thờ ơ”, “ngại va chạm”. Rồi từ đó, chúng xuyên tạc rằng Đảng không đủ năng lực để tự chỉnh đốn, đòi hỏi đa nguyên chính trị, đa đảng đối lập.

Chúng tăng cường xuyên tạc, bóp méo mục đích của tự phê bình và phê bình, vu khống việc thực tự phê bình và phê bình là “kim hãm tự do tư tưởng”, “trấn áp phe đối lập”. Chúng tuyên truyền rằng Đảng Cộng sản Việt

Nam độc tài, không có dân chủ nên mới phải dùng tự phê bình và phê bình để tạo ra sự sợ hãi trong Đảng. Chúng còn dùng những luận điệu so sánh, đối chiếu mang tính quy chụp để từ đó phủ nhận cơ chế nhất nguyên chính trị, không có đa đảng đối lập ở nước ta “Các nước dân chủ không cần đến tự phê bình kiểu này vì đã có báo chí tự do và tam quyền phân lập kiểm soát quyền lực” và rồi lại quay trở lại luận điệu đòi “đa nguyên, đa đảng”.

3.3. Giải pháp tăng cường phản bác luận điệu xuyên tạc của các thế lực thù địch, phản động về tự phê bình và phê bình

Để công tác đấu tranh phản bác các luận điệu xuyên tạc của các thế lực phản động, thù địch về nguyên tắc tự phê bình và phê bình đi vào thực chất và đạt hiệu quả, thời gian tới cần chú trọng những giải pháp cơ bản sau:

Một là: Tăng cường tuyên truyền, giáo dục, nâng cao nhận thức cho các cấp ủy, tổ chức đảng, đội ngũ cán bộ, đảng viên về tính đúng đắn, vai trò, tầm quan trọng của tự phê bình và phê bình.

Tự phê bình và phê bình là nguyên tắc tổ chức, hoạt động, là quy luật phát triển của Đảng. Tuy nhiên, tự phê bình và phê bình chỉ có thể phát huy giá trị, hiệu quả thực chất khi được các cấp ủy, tổ chức đảng và đội ngũ cán bộ, đảng viên nhận thức đúng đắn, đầy đủ đồng thời vận dụng, thực hành thường xuyên, nghiêm túc. Nhận thức không đúng, không đủ về tự phê bình và phê bình sẽ dẫn tới tình trạng coi nhẹ, buông lỏng, làm hình thức, qua loa, đối phó, tạo mảnh đất màu mỡ để chủ nghĩa cá nhân, chủ nghĩa cơ hội sinh sôi, nảy nở, phát triển làm giảm sút ý chí chiến đấu trong cán bộ, đảng viên, gây mất đoàn kết nội bộ, tổ chức đảng suy yếu, đánh mất vai trò lãnh đạo. Do đó, cần thường xuyên tuyên truyền, giáo dục, quán triệt sâu sắc chủ nghĩa Mác - Lênin, tư tưởng Hồ Chí Minh, chủ trương, đường lối của Đảng, chính sách, pháp luật của Nhà nước, kiến thức chuyên môn, nghiệp vụ để đội ngũ cán bộ, đảng viên có bản lĩnh chính trị thực sự vững vàng, có ý thức, trách nhiệm, có chí khí để dũng cảm, thẳng thắn tự chỉ sai lầm, khuyết điểm của bản thân, góp ý để đồng chí, đồng nghiệp khắc phục hạn chế, bảo vệ lẽ phải, đấu tranh với cái xấu, cái tiêu cực.

Hai là: Thực hiện nghiêm túc, có chất lượng, hiệu quả tự phê bình và phê bình trong Đảng.

Trong thực tế công tác tự phê bình và phê bình ở một số tổ chức đảng có nơi, có lúc còn chưa được thực hiện quyết liệt, tình trạng nể nang, né tránh, ngại va chạm còn tồn tại. Đây là cái cớ để các thế lực thù địch, phản động

bôi nhoe, xuyên tạc. Chính vì vậy, bên ngoài thì phải tích cực nhận diện, đấu tranh, phản bác luận điệu xuyên tạc của các thế lực phản động, chống phá nhưng ngay trong tổ chức đảng, trong đội ngũ đảng viên của Đảng thì phải thực sự nghiêm túc, trách nhiệm, trong thực hiện tự phê bình và phê bình, phải ráo riết, triệt để như “ăn cho khỏi đói”, như “rửa mặt cho khỏi bẩn”, biến tự phê bình và phê bình thành vũ khí sắc bén để giáo dục, rèn luyện, chấn chỉnh đảng viên. Từ đó mà thông qua tự phê bình và phê bình có thể “giúp nhau sửa chữa, giúp nhau tiến bộ. Cốt để sửa đổi cách làm việc cho tốt hơn, đúng hơn” (Hồ Chí Minh, 2025) cũng như “làm cho phần tốt ở trong mỗi con người này nở như hoa mùa Xuân và phần xấu bị mất dần đi” (Hồ Chí Minh, 2025), sự đoàn kết, nhất trí, tính kỷ luật trong nội bộ Đảng ngày càng được củng cố và tăng cường. Như vậy thì dù các thế lực thù địch, phản động có ra sức xuyên tạc, chống phá ra sao đi chăng nữa cũng không thể lay chuyển niềm tin của nhân dân vào Đảng.

Ba là: Động viên, khuyến khích các tầng lớp nhân dân tích cực tham gia gia phê bình tổ chức đảng và cán bộ, đảng viên.

Vai trò của quần chúng nhân dân trong sự nghiệp đấu tranh cách mạng, trong tham gia xây dựng, chỉnh đốn Đảng luôn được Chủ tịch Hồ Chí Minh và Đảng ta đề cao, coi trọng. Bởi lẽ, khi dân chúng phê bình cán bộ, đảng viên sẽ không xảy ra tình trạng thiên tư, thiên vị, việc phê bình sẽ được thực hiện một cách khách quan và công bằng. Thực tiễn cho thấy, mọi hoạt động của tổ chức đảng, của cán bộ, đảng viên đều được quần chúng theo dõi, giám sát, có sự tham gia của quần chúng thì mọi sai lầm, khuyết điểm dù là nhỏ nhất thì cũng sẽ được phát hiện, chỉnh đốn kịp thời, tinh thần tự giác, ý thức trách nhiệm, gương mẫu của đội ngũ đảng viên được nêu cao. Từ đó, tính chất dân chủ cũng được thực hành rộng rãi, trở thành phong trào hành động thiết thực trong công cuộc xây dựng, chỉnh đốn Đảng, góp phần làm trong sạch tổ chức bộ máy và đội ngũ cán bộ, đảng viên của Đảng.

Bốn là: Phát huy vai trò của các cơ quan báo chí, truyền thông chính thống trong nhận diện, đấu tranh phản bác những luận điệu xuyên tạc, chống phá nguyên tắc tự phê bình và phê bình.

Các cơ quan báo chí, truyền thông chính thống là lực lượng nòng cốt, đi đầu trong cuộc đấu tranh trên mặt trận tư tưởng - lý luận, có vai trò đặc biệt quan trọng trong việc định hướng nhận thức của xã hội về mục đích, bản chất, tác dụng cách mạng, khoa học của nguyên tắc

tự phê bình và phê bình. Chính vì vậy, các cơ quan báo chí, truyền thông chính thống cần chủ động, nhanh chóng và mạnh mẽ trong việc: Đi trước, cung cấp thông tin chính xác, kịp thời về công tác xây dựng, chỉnh đốn Đảng; Phát hiện, nhận diện sớm những luận điệu xuyên tạc của lực lượng chống phá, đặc biệt trên không gian mạng. Từ đó, xây dựng các tuyến bài phân tích chuyên sâu, phản bác trực diện các quan điểm sai trái. Bên cạnh đó, với xu thế số hóa ngày càng mạnh mẽ như hiện nay, cần tăng cường kết hợp giữa báo chí truyền thống và nền tảng số để mở rộng độ phủ sóng. Tăng cường hiện diện trên các nền tảng số như: Facebook, YouTube, TikTok... với nội dung ngắn gọn, dễ tiếp cận, hình thức đa dạng (infographic, video ngắn, podcast, talkshow). Đồng thời, tích cực ứng dụng công nghệ hiện đại theo dõi xu hướng thông tin xấu độc để có biện pháp ứng phó chủ động từ sớm, từ xa có hiệu quả. Từ đó, tạo “miễn dịch”, “sức đề kháng” do cán bộ, đảng viên, quần chúng trước những thông tin xấu độc, xuyên tạc, sai trái, chống phá của các lực lượng thù địch, phản động.

4. Kết luận

Tự phê bình và phê bình là quy luật phát triển, là “vũ khí sắc bén” để xây dựng, chỉnh đốn Đảng ta ngày càng trong sạch, vững mạnh. Cả lý luận và thực tiễn đều đã chứng minh, những luận điệu xuyên tạc của các thế lực thù địch bóp méo, xuyên tạc nguyên tắc tự phê bình và phê bình nhằm làm suy giảm sức chiến đấu, gây chia rẽ nội bộ, làm suy yếu vai trò lãnh đạo của Đảng là sai trái, phản động và hết sức nguy hiểm. Việc đấu tranh, bảo vệ vững chắc và phát huy nguyên tắc tự phê bình và phê bình không chỉ là yêu cầu nội tại, mà còn là giải pháp căn bản để bảo vệ nền tảng tư tưởng của Đảng, củng cố niềm tin của các tầng lớp nhân dân, góp phần thực hiện thắng lợi sự nghiệp xây dựng và bảo vệ Tổ quốc Việt Nam xã hội chủ nghĩa trong kỷ nguyên vươn mình của dân tộc./.

TÀI LIỆU THAM KHẢO

1. C.Mác và Ph.Ăngghen. (2025). *Toàn tập*. Nxb. Chính trị quốc gia - Sự thật T.37, tr.450.
2. Đảng Cộng sản Việt Nam. (1999). *Văn kiện Đảng toàn tập*, Nxb. Chính trị quốc gia - Sự thật. T.17, tr.539.
3. Đảng Cộng sản Việt Nam. (2016). *Văn kiện Đại hội đại biểu toàn quốc lần thứ XII*. Nxb. Chính trị quốc gia - Sự thật, tr.336.
4. Đảng Cộng sản Việt Nam. (2021). *Văn kiện Đại hội đại biểu toàn quốc lần thứ XIII*. Nxb. Chính trị quốc gia - Sự thật. T.1, tr.91.
5. V.I.Lênin. (2025). *Toàn tập*. Nxb. Chính trị quốc gia Sự thật, T.45, tr.141. T.10, tr.395.
6. Hồ Chí Minh. (2025). *Toàn tập*. Nxb. Chính trị quốc gia Sự thật, T.5, tr.323,301,272. T.4, tr.28. T.12, tr.335. T.15, tr.622, 672.